

La Virguereria

COM
MENJA
UN
GANÍBAL

WWW.LAVIRGUERIA.COM

d'Aleix Fauró i Isis Martín

COM MENJA UN CANÍBAL

El motor de les històries de **La Virgueria** sempre és una inquietud, un enigma, quelcom que volem descobrir: què passa amb aquelles persones que no són “productives” pel sistema? Aquest espectacle surt d’una hipòtesi: l’home és un caníbal i devora la seva pròpia espècie. O dit d’una altra manera i citant a Thomas Hobbes, l’home és un llop per l’home.

D’aquesta manera, els éssers humans hem generat models de societat on les persones que no són “útils” queden al marge, on la fragilitat es converteix en un pecat inconfessable i on els **FRÀGILS** han de lluitar per no ser devorats pels caníbals que els envolten. Per no ser devorats per tots nosaltres. O per ells mateixos.

Aquest no és un espectacle de pancarta. Tampoc és un espectacle de colors grisos i frases lapidàries. Tenim entre mans un espectacle de fantasia, imaginació i crítica convertida en metàfora.

Com menja un caníbal és la vida d’una somiadora que ens explica en primera persona i amb una imaginació desbordant com va ser la seva vida, de la mateixa manera que Roberto Benigni explica al seu fill la realitat dels camps de concentració a la pel·lícula “*La vita é bella*”. **Com menja un caníbal** és la vida de la Dora i la dels qui la van envoltar, com el seu germà Luís, una persona amb discapacitat intel·lectual a qui descobrirà un món de fantasia carregat de realitat i dificultats.

SINOPSI

La Dora arriba a la Barcelona gris dels anys 50 i aconsegueix trobar un racó de pau, el “Garito”, un espai oníric i fantàstic on tothom qui hi arriba ho fa sense voler i preferiria no ser-hi, però on tothom s’hi sent a gust: l’univers dels **FRÀGILS**

O potser no, potser no són **FRÀGILS** i potser el Garito no existeix, i només és la forma com la Dora explica la seva vida, carregada de màgia i de crua realitat, ara que aquesta està a punt d’acabar-se.

FITXA ARTÍSTICA

Més de vint personatges interpretats per deu actors:

La Dora, L'Home de les cames de vidre, La Dona que cuida el seu marit només de dia, L'Home del sac, L'Home gras, L'Home més gras, La Dona imponent, L'Home descomunal, La Dona que plora de dolor, entre d'altres.

Dramatúrgia

Aleix Fauró i Isis Martín

Direcció

Aleix Fauró i Isis Martín

Ajudant de direcció

Marina Fita

Intèrprets

Laura Aubert, Patrícia Bargalló, Javi Beltrán, Imma Colomer, Carles Gilabert, Isak Ferriz, Griselda Juncà, David Menéndez, Clara Peya i Sergi Torrecilla.

Resta de repartiment en curs.

Moviment

Patrícia Bargalló

Disseny de llums

Guillem Gelabert

Banda sonora

Clara Peya

Espai escènic

Paula Bosch

Vestuari

Berta Riera

Disseny gràfic

Oscar Llobet

Fotografia

Anna Miralles

Videos promocionals

Isak Ferriz (Las producciones de Rupert)

Producció executiva

Giulia Poltronieri

L'UNIVERS

FRÀGIL

La Virgueria es llença de cap en el seu projecte més ambiciós des de la creació de la companyia l'any 2009. Així doncs, ens plantegem un espectacle amb deu artistes sobre l'escenari per tal d'explicar la història de la Dora, que és la història dels desafavorits, de *“Los nadies”* de Galeano. La història d'aquells a qui el sistema deixa de banda per

no ser productius dins les regles del capitalisme. Un mirall entre l'abans i l'ara que, a través de la poesia visual, la paraula i el moviment, ens farà reflexionar sobre el que ens defineix com a espècie, sobre el que ens fa humans, sobre la solidaritat i la seva distància de la beneficència o la caritat. Com, en un món regnat pels diners i la productivitat, és fà-

cil perdre's i no poder valorar el més essencial, que possiblement és invisible als ulls.

Es tracta d'un viatge oníric cap a un univers metafòric, l'univers dels **FRÀGILS**, amb F majúscula: “(...) jo sóc un **FRÀGIL** amb F majúscula. *Del club de la F. La F és una “E” a qui li han robat un pal.*

Existeixen algunes diferències substancials.” Descobrirem la vida de la nostra protagonista a través de les faules que explica al seu fill i al seu nét, en una atmosfera creada pel moviment i els cossos dels actors, en una coreografia constant que ens traslladarà d'un racó de l'Univers de la memòria a un altre.

Gran part de l'espectacle es dona al Garito, una espècie de sub-univers fantàstic, per imaginatiu i per imaginari. És un espai inventat on es desenvolupa tota la història, fins i tot la que no passa entre les seves quatre parets. O potser en són sis? En tot cas: *“un lloc fosc, vermell, marró, groc. Hi ha uns banys termals, possiblement romans. Un forat enmig de la sala amb rajoles molt petites i sanefes geomètriques. Hi ha una esfínx, petits detalls que ens remetent a la cultura americana precolombina, a l'Àfrica ancestral o a la Xina dels Emperadors.”*

L'ESPAI

“Detalls que internacionalitzen i eternitzen, sense inici ni final, l'existència del Garito. De les parets hi pengen caps de famosos dissecats: identifiquem Van Gogh, Rosa Parks, Baudelaire, Salvador Seguí, Hölderlin, Victor Hugo, Virginia Wolf, Marie Curie, Miguel Hernández i Sóren Kierkegaard, però n'hi ha molts d'altres que no sabem qui són. És un lloc estrany, meravellós i desconcertant alhora. És un espai immens, amb infinitat de racons i cantonades. Hi ha armaris antics amb roba antiga ordenada per colors, estanteries amb planxes de ferro, gramoles, gàbies amb ocells. Hi ha carretes amb persones a dins, ganxos penjant del sos-

tre amb fuets i panets de viena. Quadres immensos, Rembrandts, Goyas, una paret enorme infestada de llibres vells, antiquíssims, manuals de bon comportament. Una vitrina amb pots de formol. Una diana, la paret del voltant plena de dards que no s'han encertat. Una bateria, palla per cavalls. Plantes de roba i plàstic, una regadora verda i moltes taules de diferents mides, colors i tamanys. És un lloc estrany, meravellós i horripilant alhora. La gent agrupada en taules rodones de fusta, xerrant animadament o discutint a crits dels que s'obliden als tres minuts.”

(Aleix Fauró i Isis Martín, “Com menja un caníbal”)

La Virgueria som l'Aleix Fauró, la Isis Martín, la Marina Fita, l'Oscar Llobet i la Patrícia Bargalló. Creiem en un teatre compromès. Compromès amb la societat, però també amb la llengua, la cultura, la poesia, la bellesa, el risc i la provocació.

PROJECTES

SNORKEL

d'Albert Boronat. Estrena a Sala Beckett, 2015

ARBRES

de Marc Artigau. Estrena a Sala Beckett, 2014

EL PES DEL PLOM

d'Aleix Fauró i Isis Martín.
Estrena a Sala Beckett, 2014

PAISAJE SIN CASAS

de Pablo Ley (P. Marqués de Bradomín'90), Teatre Lliure, 2013

180 DE CEL

d'Aleix Fauró i Isis Martín.
Teatre Tantarantana, 2012

L'HIVERN AL COS

d'Aleix Fauró i Isis Martín.
Teatre Tantarantana, 2011

SI AVUI ÉS DIUMENGE DEMÀ ÉS DIJOUS

d'Aleix Fauró i Isis Martín.
Versus Teatre, 2009

MEDUSA*

Adaptació a càrrec de Pablo Ley de la novel·la homònima de Ricardo Menéndez Salmón. Temporada Alta i TNC 2017.

***PREMI QUIM MASÓ**

***PREMI SERRA D'OR**

Al millor espectacle teatral

CONTACTE

Direcció:

aleix@lavirgueria.com

Distribució:

distribucio@lavirgueria.com